

ข่าวพระศาสนจักร

โอกาสเสกสุสานวัดพระหฤทัย ศรีราชา 12 พฤศจิกายน 2017

ระลึกถึงญาติพี่น้อง และสมาชิกวัดบางแสนบางคนที่จากเราไป คิดถึงทุกคนในคำภาวนา

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< OUR LADY OF LOURDES CHURCH >> บางแสน

ปีที่ 28 ฉบับที่ 1445 วันอาทิตย์ที่ 20 พฤศจิกายน 2565/2022

สมโภชพระเยซูเจ้าที่ตรึงกางเขน
ลูกา 23:35-43

“ข้าแต่พระเยซู โปรดทรงระลึกถึงข้าพเจ้าด้วย
เมื่อพระองค์จะเสด็จสู่พระอาณาจักรของพระองค์”

ข้อคิด

บุคคลที่โดดเด่นเคียงคู่กับพระเยซูเจ้าบนกางเขน คือ ผู้ร้ายที่ยอมรับคำพิพากษาตามกระบวนการยุติธรรมในโลกนี้ว่า “สำหรับพวกเราที่ยุติธรรมแล้ว เพราะเราได้รับโทษ สมกับการกระทำของเรา” แม้ว่ากระบวนการยุติธรรมในโลกนี้จะสิ้นสุดลงแล้วสำหรับเขา กระนั้นก็ตาม เขายังไม่สิ้นหวังกับกระบวนการยุติธรรมในโลกหน้า ด้วยเหตุนี้เขาจึงกราบทูลพระเยซูเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดระลึกถึงข้าพเจ้าด้วย เมื่อพระองค์จะเสด็จสู่พระอาณาจักรของพระองค์” เท่ากับว่าเขายอมรับพระองค์เป็น “กษัตริย์แห่งพระอาณาจักรของพระเจ้า” ที่จะพิพากษาเขาเมื่อจากโลกนี้ไปแล้ว เขาคิดถูก

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันจันทร์ที่ 21 พ.ย. 22
วันอังคารที่ 22 พ.ย. 22
วันพุธที่ 23 พ.ย. 22
วันพฤหัสบดีที่ 24 พ.ย. 22
วันศุกร์ที่ 25 พ.ย. 22
วันอาทิตย์ที่ 27 พ.ย. 22

ระลึกถึงพระนางมารีย์พรหมจารีถวายองค์ในพระวิหาร
ระลึกถึง น.เซซีลีอา พรหมจารีและมรณสักขี
ระลึกถึง น.เคลเมนต์ ที่ 1 พระสันตะปาปาและมรณสักขี น.โคลัมบัน เจ้าอธิการ
ระลึกถึง น.อันดรูว์ ดุจ ลัก พระสงฆ์และเพื่อนมรณสักขี
ระลึกถึง น.กาธารีนาแห่งอเล็กซานเดรีย พรหมจารีและมรณสักขี
สัปดาห์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 3 พื้นพิภพและท้องฟ้า

เงิน (Silver) เนื่องจากเงินเป็นโลหะมีค่าที่มีสีขาวแวววาวซึ่งต้องใช้ไฟหลอมให้บริสุทธิ์ จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์และพรหมจรรย์ ตลอดจนปิยวาจาของนักบุญผู้เขียนพระวรสาร โดยมีที่มาจาก “เพลงสดุดี” 12:16 ว่า “พระวณะของพระเจ้าบริสุทธิ์ตั้งเงินที่ถูกหลอมให้บริสุทธิ์ถึงเจ็ดครั้งในเตาหลอมของโลก”

ข้อคิดสะกิดใจ

อย่ามัวท้อ สู้ต่อไป

ทั้งอดีต ที่เลวร้าย ไร้ข้างหลัง
ความชื่นชม ช่มมันไว้ แล้วไปต่อ
แม้ล้มลุก คลุกคลาน สักพันครั้ง
เอาความหวัง เป็นพลัง สร้างแรงใจ

เอาความหวัง ไร้ข้างหน้า อย่ามัวท้อ
เส้นชัยรอ อยู่ข้างหน้า อย่าถอดใจ
อย่าหมดหวัง ต้องทนฝัน ยืนให้ไหว
สู้ต่อไป เส้นชัย ไม่ไกลเกิน.

ข่าววัดบางแสน

ภาพข่าวมิสซาวันอาทิตย์ที่ 13 พฤศจิกายน 2022 เป็นอาทิตย์ที่ 32 เทศกาลธรรมดา

เมิดทรายใต้พระแท่น

ลก 23:35-43

เวลานั้น ประชาชนยืนดูอยู่ที่นั่น ส่วนบรรดาผู้นำเยาะเย้ยพระองค์ว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดพ้นได้ ก็ให้เขาช่วยตนเองซิ ถ้าเขาเป็นพระคริสต์ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร” แม้แต่บรรดาทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วย เขานำเหล้าองุ่นเปรี้ยวเข้ามาถวาย พลังกล่าวว่า “ถ้าท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิว ก็จงช่วยตนเองให้รอดพ้นซิ” มีคำเขียนไว้เหนือพระองค์ว่า “ผู้นี้คือกษัตริย์ของชาวยิว”

ผู้ร้ายคนหนึ่งที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน พุดดูหมิ่นพระองค์ว่า “แกเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือ จงช่วยตนเองและช่วยเราให้รอดพ้นด้วยซิ” แต่อีกคนหนึ่งดูเขา กล่าวว่า “แกไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือที่มารับโทษเดียวกันกับท่านผู้นี้ สำหรับพวกเรา ก็ยุติธรรมแล้ว เพราะเรารับโทษสมกับการกระทำของเรา แต่ท่านผู้นี้มิได้ทำผิดเลย” แล้วเขาทูลว่า “ข้าแต่พระเยซู โปรดทรงระลึกถึงข้าพเจ้าด้วยเมื่อพระองค์จะเสด็จสู่พระอาณาจักรของพระองค์” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ ท่านจะอยู่กับเราในสวรรค์”

ข้อคิดอ่านต่อหน้า 1

อาทิตย์วนคิด

กระแสเรียกที่แตกต่าง

เราได้รับการเรียกที่แตกต่างกันไป เรียกให้เป็นครู เป็นหมอ เป็นพนักงาน และอื่นๆมากมาย สิ่งที่เราได้รับเรียกอาจจะทำให้เรารู้สึกไม่ตรงใจ แต่สิ่งนั้นเหมาะสมกับเราที่สุด ... บทเพลงสดุดีที่ 104 เขียนไว้ว่า **“...ถ้าพระองค์ทรงเรียกลมปราณกลับคืน สิ่งมีชีวิตก็ตาย และกลับเป็นฝุ่นดิน เมื่อพระองค์ทรงส่งพระจิตของพระองค์ลงมา สิ่งมีชีวิตก็ถูกสร้างขึ้น...”** เราถูกสร้างจากพระจิตของพระเจ้า พระองค์ทรงล่วงรู้ว่าสิ่งใดเหมาะสมและดีที่สุดสำหรับเรา เพราะเราเป็นของพระองค์ มาจากพระองค์ และจะกลับไปหาพระองค์ พระพรพิเศษต่างๆที่พระประทานให้เรานั้นก็แตกต่างกัน เพื่อให้เราช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การถูกเรียกมาพร้อมกับพระพรพิเศษเสมอ **เพราะเมื่อเราถูกเรียกมาให้กระทำการใด นั่นเป็นเพราะเรามีพระพรพิเศษนั้นที่คนอื่นไม่มี** หลายครั้งที่เราปฏิเสธที่จะนำพระพรนั้นมาใช้ ด้วยเห็นว่าเป็นภาระอันหนักหน่วง **พระเจ้าจะทรงรับพระพรนั้นกลับคืน**

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมิดทรายใต้พระแท่น

- ♥ พี่น้องที่รัก **สัปดาห์นี้เป็นสัปดาห์สุดท้าย**ตามปฏิทินจารีตของพระศาสนจักร ซึ่งเป็นวัน**สมโภชพระคริสต์กษัตริย์แห่งสากลจักรวาล** ชัยชนะเหนือทุกสิ่ง ทรงครองราชย์เหนือทุกสิ่ง และทรงเปิดอาณาจักรนิรันดร์แก่เราทุกคนที่มุ่งมั่นติดตามพระองค์บนเส้นทางชีวิต - จากสัปดาห์หน้าเป็นต้นไป ปฏิทินจารีตฯ ก็จะเริ่มด้วยเทศกาลเตรียมรับเสด็จฯ เพื่อเข้าสู่ การสมโภชคริสตมาส แสงอรุณแห่งความรอดพ้น ** วันเดือนปีที่ผ่านมาแล้วก็ค่อย ๆ ผ่านไป จึงเป็น**โอกาสและพระพรที่เราได้รับ เพื่อทบทวนชีวิตของเรา** แต่ละคน ว่าเป็นมาอย่างไร - กำลังสาละวนกับอะไรอยู่ และกำลังก้าวเดินไปไหน
- ♥ พี่น้องครับ เราในยุคนี้ มีเครื่องมือและสื่อมากมาย ช่วยให้เราไม่ห่างจากจุดหมายที่แท้จริงของชีวิต **บทเทศน์ บทความ ฯลฯ** ที่ผ่านเครื่องมือสื่อสารในมือ จากพระสงฆ์หลากหลายท่าน สามเณร เพื่อนพี่น้องในชุมชนที่แบ่งปัน และเราก็เข้าถึงได้ง่าย **ต้องนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์จริง ๆ นะครับ** จงตรองดูนะว่า **บรรพบุรุษ** ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่ของเรา**ไม่มีโอกาสดี ๆ** เช่นเรา แต่ท่านเหล่านั้นก็ปลูกฝัง บ่มเพาะ เอาใจใส่ ให้เราเติบโตมาในหนทางของพระเจ้าจนได้ แล้วบัดนี้เรากำลังก้าวเดินไปทิศทางใดครับ นึกคิด นึกไตร่ตรองมาก ๆ นะครับ **อย่าปล่อยปละละเลย เฉยเมย เป็นอันขาด** เพราะเราจะพลัดหลงออกนอกเส้นทางของพระเจ้าครับ ... ขอแม่พระนำทาง และอำนวยการทุกท่านเสมอครับ

..... เจ้าวัด

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

ห้องเรียนที่ชื่อว่าโลก

ขอบคุณ...ความคิด

ที่ช่วยให้เราได้ใช้วัยวะที่ชื่อ "สมอง" บ่อย ๆ แม้บางครั้ง...ที่ความคิดจะมีมากเกินไปจน "ล้น"
แต่หลายครั้ง...ที่เราหยุดทำเรื่องไร้สาระได้ ก็เพราะสิ่ง ๆ นี้ห้ามเอาไว้

ขอบคุณ...ความฝัน

ที่ช่วยทำให้เกิดสิ่งดี ๆ ขึ้นมา เพราะเราอยากเห็นมัน
กลายเป็นความจริง
และบางครั้งอีกเหมือนกันที่มันก็สอนให้เราเข้าใจด้วยว่า
"ความฝัน" บางอย่าง เป็นได้แค่ "ความฝัน"
เปลี่ยนเป็นความจริงไม่ได้

ขอบคุณ...ความจริง

ที่ทำให้รู้สึกได้ว่า ตัวเองยังยืนอยู่บนโลก

ขอบคุณ...ความทุกข์

ที่บอกอะไรเราได้โดยตรงไปตรงมา ไม่เหมือนกับ...ความสุข
ที่บางทีก็ทำให้เราหลงเพลินจนลืมพิจารณาตัวเอง

ขอบคุณ...ความรัก

ที่ทำให้จิตใจเราอ่อนโยน ไม่แข็งกระด้าง รู้จักการให้ และ เสียสละ
แม้ว่าความรักในระหว่างคนสองคนนั้น จะต้องมีคนหนึ่งที่รักมากกว่า...อยู่เสมอ...

ขอบคุณ...ความหลง

ที่บอกให้เรารู้ว่า ยังมีอีกคำที่คนชอบเข้าใจผิด ว่าเป็น...ความรัก

ขอบคุณ...ความแตกต่าง

ที่ทำให้โลกนี้สวยงาม และไม่น่าเบื่อ การยอมรับความแตกต่างของเรากับคนอื่น
จะทำให้ประตูของมิตรภาพ...เปิดออกตลอดเวลา

โลก...คือห้องเรียนห้องใหญ่ที่สุดเท่าที่ฉันได้เคยเรียนมา
และเป็นที่แห่งเดียวก็ว่าได้ที่คนเรียนกับคนให้คะแนนคือคน ๆ เดียวกัน

...นั่นคือ ตัวเราเอง...

ทุกวิชาที่ได้เรียน ไม่มีวิชาไหนที่ผ่านไปง่าย ๆ

แต่ก็ไม่มีวิชาไหนที่ยาก เกินกว่าจะเรียนรู้
นี่คือบางสิ่งที่ฉันได้มาจากห้องเรียน...ห้องนี้

และอยากจะเอ่ยคำว่า.....ขอบคุณ...

กลุ่มนิสิตเกิดมารีย์

พลังเจียบ เปลี่ยนทัศนคติ (ตอนที่ 1)

บางครั้งมันก็ต้องทำอะไรสักอย่าง!.. สักอย่าง ที่ทำนั้น ลองทำ
เป็น "เจียบ" ดีไหม บางทีมันอาจมีพลังมากกว่าพูด หรือทำอะไรก็
เป็นได้นะ...

คำว่า "พลังเจียบ" ส่วนใหญ่ที่มีมาในเชิงการเมือง ด้วยคำ
ว่า "เสียง" ใช้แทนคำว่า "สิทธิ" ในการโหวตหรือลงคะแนน รวมถึงการ
เรียกร้องต่าง ๆ กลุ่มที่มีได้ออกมาใช้สิทธิเรียกร้องหรือแสดงตัวจึง
นับว่าเป็นกลุ่มพลังเจียบ อย่างไรก็ตามผมไม่ใช่ผู้สนับสนุนเรื่องการเมือง
และบทความนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองเช่นเคย...กลับมาสู่ประเด็นที่
เปิดไว้ในตอนต้น เมื่อเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้น กระบวนการตอบสนอง
แรก ๆ ที่เรามักทำคือ "การพูด" ไม่ว่าเหตุการณ์นั้นจะเป็นดีหรือร้าย
เช่น มีมีคนเดินสวนมา เราก็ดูตกใจตกใจ การถามคำถาม การชมเชย
ถ้าเดินชนกัน ก็พูดคำขอโทษ หรืออาจหาเรื่อง? ก็เป็นได้ และด้วยเพราะเป็นเพียงลักษณะของการ
ตอบสนอง เราจึงพูดโดยอาจไม่แน่ใจว่า จำเป็นหรือเปล่า? แต่เมื่อใดก็ตามที่เหตุการณ์นั้น ๆ ทำให้รู้สึกว่า
เกี่ยวข้องกับเราหรือมีผลลัพธ์กับเรา ความรู้สึกจะเริ่มเป็น "ต้องพูด" ไปจนถึง "ไม่พูดไม่ได้"

ภาวะที่เราารู้สึกว่า "ไม่พูดไม่ได้" ไม่ได้หมายความว่าเรารู้ตัวอยู่เสมอหรือกะนั้นว่า "ต้องพูด" หรือเป็น
การพูดที่จะเอาเรื่องใคร มีปัญหาเกี่ยวกับเขาเท่านั้นนะ ใจเย็น ๆ ก่อน แต่หมายความว่ารวมถึงการที่เราพูดไปด้วย
นิสัย ความเคยชิน ไปจนถึงอารมณ์ในตอนนั้น ๆ ด้วย... ลองจินตนาการตามกันดู...ถ้าเรากำลังเดินเดินอยู่
แล้วมีคนที่เรารู้จัก เขาเห็นเราก่อน จึงเข้ามาทักว่า "อ้าว! ไปไหนมาเนี่ย?"

เขากำลังทักทายและตั้งคำถามกับเราโดยตรง แถมสีหน้าแววตาก็ชี้ชัดว่าต้องการการตอบสนองจากเรา..
เราจะตอบเขาไหม? ตอบว่าอะไร?

ส่วนใหญ่เราก็จะตอบไปในแนวทางความเป็นเรา ประกอบกับความสนิทสนมกับคนนั้น ในทันที เราไม่ได้
มานั่งคิดหรือว่า จะต้องปรับเปลี่ยนอะไรไหม รวมถึงไม่ได้คิดหรือว่า "เจียบ" ไม่ตอบได้ไหม ไม่นับว่าคุณ
กับเขาอยู่ในสถานการณ์ไม่ปกติกันนะ เช่น งอนกัน ไม่ค่อยถูกกัน ในที่นี้กล่าวถึงในส่วนใหญ่ปกติทั่วไป

การตอบสนอง พูดไปทันที ธรรมดาต่าง ๆ ไม่ใช่ความผิดอะไร สมมติคนเราทุกคนล้วนจัดเรียงอะไรให้อยู่
ในระบบอัตโนมัติไว้ก่อนอยู่แล้ว เพื่อตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้รวดเร็ว เพราะถ้าสมมติต้องทำงานแบบคิด
ทุกเรื่องก็จะหนักเกินไป เราคงปวดหัวแทบระเบิด แล้วที่มันอัตโนมัตินี้เองบางส่วนเราเรียกมันว่า "นิสัย"

จึงมีผลให้เราจะไม่คิดกันบ่อย ๆ บ้างก็ไม่เสียหาย บางครั้งก็มีที่เสียหาย... แต่สิ่งหนึ่งที่สังเกตได้คือ
เวลาเราเจออะไรแปลก ๆ ที่ไม่เคยเจอ, คำถามแปลก ๆ หรือที่เราเรียกว่าตั้งตัวไม่ทัน เรามักจะพูดไม่
ออก เพราะเราต้องใช้เวลา "คิดมาก" กว่าปกติ เราจึงค่อย "เจียบ" ได้นาน เช่น จู๋ ๆ มีคนมาสารภาพรัก หรือ
บอกว่าชอบ โดยคาดไม่ถึง เราก็ต้องมีอึ้งกันไปพักหนึ่งละ...

ถึงตรงนี้ที่อธิบายมาน่าจะคงพอเข้าใจว่าการ "เจียบ" ในช่วงเวลาที่ปกติเรา "ไม่เจียบ" ถ้าจะทำได้นั้น มัน
คือการเปลี่ยนแปลงตัวเอง การเปลี่ยนนิสัย ไปจนถึงการพัฒนาตัวเองให้ได้ในรูปแบบหนึ่ง.. ซึ่งหลายครั้งการ
เจียบนั้นมันมีพลัง ที่หมายถึง "พลังเจียบ" ตามบทความนี้

ที่มา <http://sirichaiwatt.com>

